

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 3-4

APRIL 1954

8. argang

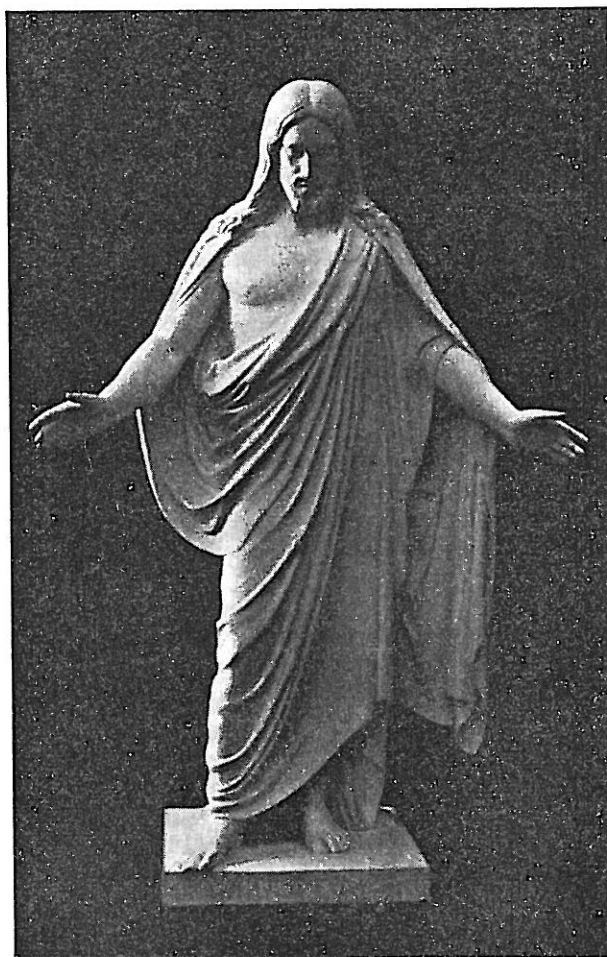
Høytiden

Klokker kaller, kirkens haller,
kirkens haller vil fylles helt.
Vannet vil rense,
ordet vil frelse,
ordet vil frelse og trygge helt.
Klokker kaller, kirkens haller,
kirkens haller vil fylles helt.

Kom så alle, klokkers tale,
klokkers tale vi følge vil.
Herrens er røsten
evighetstrøsten,
evighetstrøsten vi trenger til.
Kom så alle, klokkers tale,
klokkers tale vi følge vil.

Klokker kimer, folket stimer,
folket stimer til Herrens hus.
Store ting ventes,
kraften nu hentes,
kraften nu hentes ved Åndens brus.
Klokker kimer, folket stimer,
folket stimer til Herrens hus.

B.A.R.

Vår kirke

Augustin skrev år 400 sine bekjennelser, der han forteller om sitt liv etter sine lyster til han ble en troende. Boken er en av de mest leste verden over. Hvem har ikke hørt om hans fromme mor Monika og bønnene hennes for sønnen?

Her er et av bokens kapitler:

«Å Herre, jeg er din tjener, sønn til tjenestekvinne. Du har løst mine bånd, til deg vil jeg ofre takkoffer. Mitt hjerte og min tunge skal prise deg, og mine ben skal si: Hvem er som du, Herre.

Men hvem er jeg, og hvordan er jeg? Finns det noe vondt som ikke jeg har gjort eller sagt, eller i det minste villet. Men du Herre, er god og barmhjertig. Du så hvor langt inn i døden jeg var kommet. Du rensket mitt hjerte med din kraft og helbredet sjeleskaden min. Den store forandring er skjedd, så det jeg før ville, det vil jeg ikke nu mer; men det du vil, det vil jeg også.

Nu er sjelen min fri fra all sorg for ære og vinning, fri fra all trang etter å velte seg i sølen og all slags vellyst. Som et lite barn taler jeg med deg, mitt lys, min rikdom, min frelse, min Herre og min Gud.»

Hvor mange kjenner seg igjen? For menneskesjelen er alltid den samme. Å se sin synd og se inn i Guds godhet mot synden, er alltid det samme. Kirkens ord om den korsfestede og oppstandne Frelser er også det samme. 1550 år etter Bekjennelsene kom ut, kjenner vi oss igjen i boken. Den er aktuell.

B.A.R.

PÅSKE—

God påske!

Skjærtorsdag og langfredag er lidelsens påske.

Den skjære, den klare torsdag. For aldri viste Jesu kjærlighet seg så klar for disiplene som siste kvelden. Les i Johannes evang. 13. Han elsket dem til det siste. Enda han visste om forræderen, fornekten, og at de alle skulle forlate ham.

Den kveld innstiftet han nattverden. Der gir han oss sitt legeme og blod; hans liv, hans seiersliv går her inn i brødrene og søstrene. Og her er pantet på at Gud har tilgitt meg. Jeg blir her vissere i troen.

Langfredagen var lang for din Frelser. Alle de piner og plager han måtte igjennom. Og han ville det. For han elsker oss. Følg ham til han roper: «Det er fullbragt». Hva er fullbragt? Hans gjerning på jord å være stedfortrederen som bærer og borttar verdens synd. Nu er det åpent, en banet veg, inn til Gud for en synder og skyldig som deg og

meg. Dine synder er deg forlatt. Jesu blod. God påske her!

Men påskedagen er jo selve påsken. Helt fra barndommen har påskemorgen den søte smak, den deilige duft, noe så lyst og lett! Det kan ikke uttrykkes. Men den som har sett og kjent livet og døden, for ham er påskemorgen en livets jubel, et syn gjennom død inn i den evige herlighet. «Kristus er sannelig oppstanden», hilste de kristne hverandre med denne morgen. Ja, han som er din og min Frelser har seiret over døds-makter. Og vi har seiren med ham over døden. Vi lever med ham — vi går til himlen med ham — vi skal stå opp som ham.

«Jeg har vunnet, Jesus vant,
Døden oppslukt er til seier.»

God påske også her!

B.A.R.

Fader vår

Vi har i noen foreninger gjennomgått Fader vår. Her hører vi en kort forklaring av en av kirkens kjente menn, Johann Arndt, død 1621.

«Fader vår, du som er i himmelen, hjertekjære Far. Tenk på dine elendige barn; du er i himmelen i evig glede, vi her i jammerdalen. Dog er du hos oss i vår nød alle vegne.

Helliget vorde ditt navn! Kjære Far, gi oss at ditt hellige navn må holdes høyt, dyrt og kjært i alles hjerter, erkjennes, æres, loves og prises av alle mennesker og at de alle tror på deg.

Komme ditt rike, ditt nåderike, rettfærdighet, fred og glede i den hellige ånd. Bevar det evige livs håp i oss.

Skje din vilje, som i himlen, så og på jorden. Gi oss at vi elsker deg av hjerte. Gi et lydige hjerte til å gjøre din vilje, likesom englene i himlen. Fullfør din hellige vilje i oss, gjør oss til dine hellige redskaper.

Gi oss idag vårt daglige brød. Forbarm deg over vårt elendige, trengende og dødelige legeme. Bispis, klåd, bevar det. Gi oss fred og enighet, vøkt oss for gjerrighet, gi oss et nøysomt hjerte.

Og forlat oss vår skyld, som vi forlater våre skyldnere. Rens oss med Jesu Kristi blod fra våre synder. Kom aldri vår synd i hu, og gi oss et fredsommelig, forsonlig hjerte.

Led oss ikke inn i fristelse. Forhindre og avværg djevelens anføttelse, og hans gloende piler. Tillat ikke Satan å bringe oss til fall. La meg ikke bli overvunnet av Satan, verden og kjødet.

Fri oss fra det onde. Gi oss et hellig liv, en salig død og det evige liv.

For riket er ditt, til det har du kalt oss. Din er æren; til din ære er vi skapt, forløst og helliggjort, Amen.

Denne Johann Arndt er kjent også her i

Norge for sin klassiske oppbyggelsesbok i Den Sanne Kristendom. Han sa bl. a. dette ord vi kan prøve oss på alltid: «Kristus har mange tjenere, men få etterfølgere.»

B.A.R.

HERFRA og UTENFRA

Fortsett i samme spor!

Mandag 1. mars hadde Misjon for Hjemløse en særdeles hyggelig sammenkomst på Svenneby i Vassbygda. Det var 30 års misjon for landvegens folk som skulle minnes. Formannen fru Skjolden ønsket velkommen, fru Svennebys prolog ble lest av frk. Lyslo. Storakers jubileumssang ble sunget, frk. Møen og frk. Tonerud underholdt med sang og musikk, generalsekretær Bjørnstad talte om arbeidet med landvegens folk og Rosenstrøm minte om den sittende Maria og springende Marta. — Så sitter vi forsatt og hører Guds ord, for å kunne springe som Marta.

B.A.R.

Søndag 25. april kommer forstanderen ved Det norske Diakonhjem til Hovin. Sogneprest Sigurd Heiervang var tidligere generalsekretær for Finnemisjonen.

Må mange møte opp og høre ham, og gi så ditt offer til diakonisaken, den kristne sykepleiegjerning.

Konfirmantene innskrives tirsdag 20. april kl. 11 i Spydeberg kapell for Heli og Spydeberg, onsdag 21. april kl. 11 i Hovin kirke.

Konfirmasjonen blir antagelig først i september.

Hallo Barn!

Hvem kan skrive et godt stykke om «Kirken min». Send Menighetsbladet produktet innen 14 dager. Alle skolebarn kan være med. Første premie kr. 5.—, 2. premie kr. 3.— og 3. premie kr. 2.—. Og stykket ditt får du senere på trykk. Så gå nu i gang.

B.A.R.

Et folk som led samme skjebne som jødene

Men armenerne ble adspredt fordi de ikke ville fornekte Kristus.

Det blir drevet misjonsarbeid blant armenske flyktninger i Libanon.

Den danske misjonær, pastor Paaske, som er K.M.A.'s eneste mannlige utsending, har nylig vært på besøk i Oslo. Han fortalte bl.

a. om arbeidet blant armenske flyktninger i Libanon. Armenerne er et folk som har lidt den samme skjebne som jødene, sa pastor Paaske. De er blitt spredt omkring i verden uten fedreland. Men forskjellen er den, at mens jødene ble adspredt fordi de fornektet Kristus, så blir armenerne det fordi de ikke ville fornekte ham. Armenerne var det første folk som tok imot kristendommen, og de har siden måttet lide mye for sin tro. I begynnelsen av dette århundre ble deres land oppslukt av det tyrkiske rike, borgerne ble drevet bort og mengdevis mistet livet. I Syrien og Libanon bor det nå tallrike armenske flyktninger og må nøye seg med et minimum til livets opphold. Misjonen driver et barnehjem i Libanon hvor 200 barn, små og store, får et godt hjem, god undervisning og hvor en prøver å vinne dem for Kristus.

Bli med også du!

I det tyske blad «Kirche und Mann» stilles et ubehagelig spørsmål til gode lutheranere: Er De evangelisk? Det viser seg at de tross sin lutherdom på en rekke punkter opptrer som regulære katolikker. Blant annet ved at *de overlater alt til presten.*

Spørsmål til et medlem av menighetsrådet:

— Hvor stor bankkonto har menigheten nå?

— Vet ikke. Presten greier med det.

— Hvordan går det med byggingen av det nye gamlehjemmet?

— Presten er formann i byggekomiteen. Han vet det.

— Hvem samler inn pengene?

— Presten.

— Går De ofte på sykebesøk?

— Nei, det gjør presten.

Presten, presten, presten. Han styrer og stiller med alt.

Er Europa ennå kristent?

En vestafrikaner svarer: «For sitt misjonsarbeid i Afrika har europeerne glemt misjonen i sitt eget land. Under et års besøk i Europa har jeg truffet mange europeere som bare regner med aksjer og penger og ikke lenger med Gud.»

En kvinne fra Burma sier: «I de europeiske kirkene organiserer man for mye og tror for lite.»

En sørafrikaner uttaler: «Jeg har funnet lite av brorskap i deres forsamlinger og altfor lite ungdom ved gudstjenestene. I Europa finnes ikke så mange kirker. Men de tilhører forskjellige konfesjoner og ingen av dem er riktig fulle.»

En koreaner: «Kommunismens gjennombrudd i Øst-Europa var tegnet på at Europa, kristendommens hjerteland, har vendt seg bort fra Kristus. Derfor må Europa på nytt bli gjenstand for misjon.»

Verdensmisjonen svarer: «Det finnes ikke noe «kristent vesterland» og ikke noe «hedensk østerland», men bare en i samme mann ikke-kristen verden.»

Kirkens nødhjelp

Oppgavene i det internasjonale kirkelige hjelpearbeid er overveldende også i 1954. For nøden er bitter realitet.

En ung norsk prest skriver f. eks. fra Østerrike i februar i år:

«Det er gått så mange år siden krigen sluttet, men nødens kalde hånd ligger stadig klam over Mellom-Europas flyktninger. Håpløsheten over aldri å slippe bort fra leirene eller aldri komme seg økonomisk på fote er faktisk blitt større i stedet for å bli mindre. Det flyktningene har hatt av møbler, er nå blitt så skrøpelig at det snart ikke henger sammen. Det må skaffes nytt, — men slikt som møbler og sengetøy er dyrt. Derfor sparer flyktningefamiliene inn på knappe husholdningspenger for å kunne kjøpe litt til huset. Barna får ikke den maten de trenger, — og resultatet er underernæring og sykdom.

Ifjor hadde vi sommerleir for 230 underernærte barn, som av legen var beordret vekkt fra det daglige miljø for å gjenvinne sin sunnhet.

Vi må ha en slik leir i år igjen. Helst skulle vi denne gangen kunne innby 250 underernærte flyktningebarn i alderen 6—12 år.»

I Øst-Tyskland og Berlin, i Vest-Tysklands flyktningeleirer, i Trieste og Palestina vet vi at man kjemper med like stor og kanskje enda bitrere menneskelig nød. — Mange har vært flyktninger i over 10 år. Mange var i konsentrasjonsleir før de ble flyktninger. Mange mistet noen av sine — og alt de hadde — under flukten. Slikt slår dype sår. — Mange er uten arbeid, og er henvist til å leve av offentlig forsorg. Det er en påkjenning i seg selv, rent bortsett fra at understøttelsen «er for liten til å leve av og for stor til å do av». — De arabiske flyktninger i Palestina lever på det absolutte eksistens-minimum, de får en helt utilstrekkelig månedsrasjon av mat, men ingen ting til klær, hus, lys, brensel og andre livsfornødenheter. De kan ikke unnvære hjelpen fra de kristne kirkene.

Men det er ikke bare flyktningene. På de joniske øyer i Hellas jevnet jordskjelvene i fjor høst byer og landsbyer med jorden. Tusener av hjem skal bygges opp igjen, og over 120 kirker. Også andre steder ligger Guds hus i ruiner.

Selv om vi har mange kirker å bygge opp igjen i Norge, ville det være en glede å være med å reise av gruset enkle gudshus, hvor våre medkristne ute i verden kan finne et åndelig hjem. Nå trenger de det mer enn når bokstavelig talt alt har ramlet i ruiner for dem?

Nøden i verden er også vår nød, — fordi vi har en Herre som sa: «I er alle brødre!»

Kirkens Nødhjelp har bedt Den norske kirkes menigheter om kr. 300 000 til hjelpearbeidet i 1954. Med tanke på nøden er det en beskjeden bønn. La oss tenke på hvor godt vi har det og gi av takknemlighet, etter som vi har anledning til.

«Bær hverandres byrder, og oppfyll på den måte Kristi lov.»

Lovsangen

Takk vår Far i himmelen
at du ga din sønn til verden.
Der vi har din kjærlighet
og frimodighet på ferden.
Høyt vi lover deg i kirke,
lær oss takke deg i virke.

Takk vår Frelser at du kom,
ga deg selv for verdens synder.
Korset gjør oss evig glad,
borte er de mange byrder.
Høyt vi lover deg i kirke,
lær oss takke deg i virke.

Takk vår trøstermann og tolk,
Hellig Ånd du gir i sinnet:
Barn vi er og Far kan si,
Jesus krist er alt å vinne.
Høyt vi lover deg i kirke,
lær oss takke deg i virke.

B.A.R.

HER HAR DU NOEN Å BE FOR

FØDTE

Til lykke far og mor!

Anne Karin Grav f. 13.2. 1954 i Tomter av John A. Grav og hustru Marit, Ruud.

Øivind Haugland f. 1.3. 1954 i Tomter av lærer Gunnar Haugland og h. Betty, Stegen skole.

Anne-Grethe Røstmoen f. 6.3. 1954 av Leif Røstmoen og h. Valborg, Fjelly i Hovind.

Anne Kristine Thormodsen f. 21.2. 1954 av Wilhelm H. Thormodsen og h. Karen Margrethe, Skøyen.

En gutt født 21.3. 1954 i Oslo av Kåre Marthinsen og h. Else, Ringsborg.

Lærer Thorbjørn Karlsen og h. Hanna, Vassbygda skole, fikk en gutt 19. februar, født i Drøbak.

DØPTE

«Han som begynte en god gjerning —

Sidsel Dagmar Sand f. 1.11. 1953 av Karsten Sand og h. Grethe f. Straith, Holli, døpt 7. mars i Hovin.

John Arne Nordby f. 23.8. 1953 i Oslo av Johan Nordby og h. Agnes, Østli, døpt 21. mars i Spydeberg.

Jan Fredrik Andresen f. 7.10. 1953 i Oslo, av Reidar Fredrik Andresen og h. Else, Sorheim. Døpt 28. mars i Hovin.

DØDE

«Salige er de døde som dør i Herren!»

Johan G. Fossum f. 12.6. 1876 i Spydeberg, bopel Askim, døde 23.2. i hjemmet, ble jordfestet på Spydeberg kirkegård 3. mars.

Terje Dahl f. 9.3. 1954 i Tomter, død 9. mars, jordfestet i Hovin 13. mars.

Ingeborg Marie Skulberg f. 23.6. 1885 i Spydeberg, død 13.3. og jordfestet 22.3. 1954.

Hagen Hansen, f. 12.7. 1878, død 19.3. 1954 Nettet sykehjem.

Anne Kristine Dingstad f. 15.1. 1878 i Øymark, død 25. mars i Oslo.

JEG VIL KOMME TIL MENIGHETENS GUDSTJENESTER

Søndag 11. april, Palmesøndag: Hovin kl. 11: Høymesse med nattverd. Kirkebuss fra Mørk.

Skjærtorsdag 15. april: Heli kl. 11: Høymesse, nattverd.

Langfredag 16. april: Spydeberg kl. 11: Gudstjeneste med nattverd. Kirkebuss Dingstad om Knapstad og Bjaberg.

1. Påskedag 18. april: Spydeberg kl. 10: Hoytidsgudstjeneste. Kirkebuss Ytre Mørk kl. 9.15. Hovin kl. 12: Hoytidsgudstjeneste. Kirkebuss fra Svenneby 11.15.

2. Påskedag 19. april: Heli kl. 11: Hoytidsgudstjeneste. Sondagsskole kl. 12.30.

Søndag 25. april, 1. s. e. Påske: Hovin kl. 11: Høymesse ved forstander sogneprest Heiervang og sognepresten. Oftring diakonisaken, Kirkebuss fra Mørk.

Lørdag 1. mai: Spydeberg kl. 11: Familieguds-

tjeneste. Oftring Kristne Arbeideres forbund. Søndag 2. mai 2. s. e. Påske: Mørk Pleiehjem kl. 11.

Søndag 9. mai 3. s. e. Påske: Spydeberg kl. 11.

Søndag 16. mai 4. s. e. Påske: Heli kl. 11:

17. mai Hovin kl. 11: Barnegudstjeneste.

KONFIRMANTENE INNSKRIVES
tirsdag 20.4 i Spydeberg kapell, onsdag 21.4. i Hovin kirke. Begge dager kl. 11.

Din framtid til sjøs

bør starte med et kurs ved Risøy Ungdomsskole for sjømenn. 9 vekers praksiskurs fra 23. april. 6 mnd. vinterkurs fra 1. oktober. Bysse-, dekk- og maskinlinje. Restauranttid, fartstid og verkstedtid. Skolen hjelper med forhyring.» Fri skole. Skriv dit snarest.

Biskop Smidt uttaler følgende om skolen:

«Jeg har hatt høve til å følge arbeidet ved Risøy Ungdomsskole for sjømenn siden det tok til i beskjedne former for 17 år siden. Skolen ligger herlig til ute i skjærgården, og den har etter hvert utviklet seg til å bli en av våre største og mest tidsmessige ungdomsskoler.

Det største er imidlertid den gode ånd som alltid har hersket ved skolen og som en alle-rede kan merke gode spor av i vår sjømannsstand. En må lykkønske de guttene som får et opphold der. De får en god orientering i det første en sjømann trenger å lære, og en støtte for livet som de sikkert vil være takknemlige for senere.»

Den sveitsiske teologen Brunner som vel særlig ble kjent her hjemme for sin bok «Kirken — en misforståelse?» har sagt farvel til sitt fedreland for å undervise vordende japanske prester i teologi. Mange har advart ham mot å foreta et slikt radikalt skritt så høyt opp i årene som han er kommet. Hans svar fortjener å bli lest også her i landet:

«For en kristen kan hensynet til egen bekvemmelighet aldri komme foran hensynet til Guds kall. Etter at jeg nå i nesten 60 semester har virket i mitt hjemland, synes jeg at jeg har plikt til å forlate det når kallet lyder, for å dra ut og bruke de år av mitt liv som Gud ennå vil gi meg, til en innsats på kirkens store misjonsfront.

HVORFOR BEKYMRET — NÅR GUDS VERK ER FULLBRAKT?

Av rektor CARL FR. WISLØFF

Hvis en vil finne et eksempel på velmente, men helt overflødige foranstaltninger, så kan en tenke på de velluktende urter som de tre kvinnene kjøpte for å salve Jesu legeme.

Tenk på den kjente situasjonen. Sabbaten var omsider til ende — det hadde vært en lang og tung dag, med altfor god tid til å tenke. Dagen etter satte de i verk en plan de hadde kommet fram til, de gikk og kjøpte velluktende urter for å salve Jesus. Og så, tidlig om morgenen, gikk de ut til graven for å gjøre hans døde legeme den siste tjeneste. De ville salve ham, for at den naturlige forråtnelsesprosess skulle — i hvert fall tilsynelatende — bli litt utsatt. Mer var det ikke å gjøre, men dette lille kunne de i hvert fall utføre, i sin kjærlighetsfulle omtenkksomhet.

— Og så — da de kom fram til graven med det de hadde kjøpt til balsamering, så var der ganske enkelt ikke noe lik å balsamere. Graven var tom. Jesus var reist opp fra de døde!

Da kom det beven og forferdelse over dem, forteller ordet. Ikke underlig! For her var det skjedd noe som gikk stikk imot det mennesker kunne tenke.

Det står ikke noe mer i teksten om de velluktende urter som var kjøpt i dyre domme. Ingen tenkte på dem mer. Intet har noen gang vært mer overflødig en slike balsameringsaker ved Jesu grav.

La dette bli et påskeord til oss i dag!

Gud har handlet, han har oppfylt alle sine løfter idet han reiste opp vår kjære herre Jesus fra de døde. Han som var hengitt for vår rettferdiggjørelse. Rom. 4, 25. Det er gjort én gang for alle, og står fast til evig tid. Hvorfor går så vi med dyp bekymring i vårt hjerte? Vi kommer for sent med alle tiltak som skal utrette noe i vår frelses sak — Gud har for lenge siden gjort det som skulle gjøres.

Tenker du at alle dine synder er en eneste stor hindring for deg, så du ikke kan komme til Gud og være hans? Mener du at alt det du forbrøt må gjøres godt igjen av deg, før du kan tro at du er et Guds barn? Tenk da på det som ordet sier oss på påskedag, så vil du se at alle våre anstrengelser både er for små og for sent ute! Gud har fullbrakt sitt frelsesverk — hvem skulle så være bekymret?

Vi har en Frelser som lever i dag. Han er Guds egen Sønn og din bror, som i ditt sted

har sonet alle synder. Og så har Gud reist ham opp igjen, og derved slått fast at frelsesverket er kjent gyldig i himmelen. — Skulle ikke det være trøst stor nok mot alle våre synder og vår uverdighet?

Og hva vi ellers har av bekymringer — skulle vi ikke la ordet på påskedag tale til oss og si: Du ser foran deg mørke og vanskeligheter av mange slag, og du blir fortvilt og søker utveier i din egen kraft og din egen klokskap. De strekker ikke til noen av dem, når alt kommer til alt. Tenk da på kvinnene ved Jesu grav, de kom for sent med det de hadde stelt til. Tenk da også på din egen erfaring, du som er et Guds barn, — hvor ofte strevet du ikke med å finne utveier da alt syntes stengt. Og så hadde Gud i mellomtiden åpnet alle dører og gjort mulig det som syntes umulig!

Dette er et påskeord til bekymrede. Når alt kommer til alt, skulle vi ikke vite av andre bekymringer for vår egen del enn denne: Om jeg står i det rette, åpne trosforhold til Gud.

Også denne bekymring gir påskens evangelium løsning for — ja framfor alt her. For ordet sier: Jesus er oppstanden! I hans navn er der frelse og evig liv for hver den som tror.

Carl Fr. Wisløff

Det vesentlige

Samuel Hebich gikk på misjonsskolen i Basel. Det var svært vanskelig for ham å lære alt som skulle læres.

Eksamensdagen kom. Men det var som om både Herren og hukommelsen sviktet ham den dagen. Den presten som eksaminerte ham, mistet til sist tålmodigheten og utbrøt:

— Men menneske, vet De da ingen ting?

— Jo, svarte Hebich med tårer i øynene, jeg vet litt om lengden og bredden og dybden i Jesu kjærlighet.

— Vel, så gå da i Herrens navn og forkynn dette for hedningene, sa presten beveget.

Hebich ble en av Basel-misjonens beste menn i India.

Stiftskronikan.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør . . . . . B. A. ROSENSTRØM
Kasserer . . . . . Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon . . . . . FRK. MARY MELLUM, tf 8

150 års arbeid med å spre Bibelen

Det britiske bibelselskap jubilerer

Den 7. mars feirer verdens mest kjente bibelselskap, «The British and Foreign Bible Society», 150-års jubileum. Det er et misjonsjubileum av slike dimensjoner at vi med glede vil minne om det også her.

1804 var forresten et merkelig år. Da var Napoleons-krigene på sitt høyeste. England hadde vært i krig med Frankrike i 11 år, og Napoleon gjorde veldige anstrengelser for landgang. I slike tider finner en liten flokk av mennesker ut at de vil overta en av de gamle plikter som kirken hadde forsømt i århundrer, nemlig å spre Bibelen. Nødstider er ofte oppgangstider i åndens verden. Tre store misjonselskaper var nylig blitt stiftet. Så kom bibelselskapet. Det hadde riktignok enkelte forløpere, men først nå ble det selskapet stiftet som skulle bli et verdensmisjonsselskap. Det marsjerte opp og fulgte det ene misjonsselskapet etter det andre til jordens ender. Det var den evangelikale vekkelsebølgen i England, som sprang fram som en protest mot verdsliggjøringen og materialismen, som også skapte dette nye selskapet. En engelskmann sier med rette at den Hellige Ånd bestemte selv suverent tidspunktet for selskapets tilblivelse.

I mange år var det bare dette bibelselskapet som var misjonerende. Det vil si, det tenkte ikke bare på å tilfredsstille behovet for bibler i England, men tenkte på behovet for bibler i hele verden.

Ære være disse mennene, så få de var, som ikke lenger ventet på at kirken offisielt skulle oppdage sin soleklare plikt her, men som startet på vegne av en sovende kirke på et av de mest opplagte og selvfølgelig arbeidsfelter for alle kirker som vil være evangeliske kirker.

Det vil her føre for langt å begynne å lage noen historie. Men bare bibelens tilblivelse på Madagaskar er nok til å minne om hvor-

ledes Det britiske bibelselskap grep inn i misjonsarbeidet på denne øye, samtidig som det ble knyttet en intim kontakt mellom norsk misjon og Det britiske bibelselskap, en kontakt som siden ikke har vært avbrutt, men som har ført til nye forbindelser både i Asia og Afrika helt til i dag.

En særlig glede er det å kunne konstatere at vårt eget bibelselskap, som sannelig nesten er like gammelt som moderselskapet, har begynt sin misjonsperiode for alvor. Det arbeider nå friskere enn noensinne for å spre Bibelen også ute på misjonsmarkene. Det er her kommet i stand en lykkelig utvikling som ganske sikkert vil sette merker etter seg.

Norsk misjon har altså grunn til dyp takknemlighet overfor Det britiske bibelselskapet. Og Det norske misjonsselskap stiller seg i rekken av gratulanter.

Men det egentlige ved dette jubileum er ikke å gratulere mennesker. Det er å takke Gud fordi Bibelen nå går på over 1000 språk over hele jorden for å frelse det som var for-
tapt.

Er kristendom borgerlig?

Arbeiderprestenes stilling i Frankrike har som kjent vakt sterk røre. Ennå er det uvisst hva resultatet blir. Innen den katolske kirke er det en spenning mellom ønsket om å komme i kontakt med arbeiderne og frykten for å bli smittet av deres radikale politiske synsmåter. — I et foredrag om dette pekte prof. Skydsgaard, Kbh., på at situasjonen stiller også oss overfor et alvorlig spørsmål: Tror vi kristendom er noe som hører sammen med vår borgerlige ideologi? Det er en farlig forsevrning. Kristendom er noe som skjær, den er en makt som går inn i mitt liv, slik at jeg ved denne makt skal gå ut og leve livet sammen med andre mennesker.

Gud elsker oss

Å tale om menneskets godhet var en myte. det har kristendommen alltid visst, bade av Skriften og av egen livserfaring. Men vi vet også at det er nettopp dette menneske, med all dets liderlighet, dets smålighet, dets brutalitet og feighet Gud elsker. Gud har ikke oppgitt det som fortapt. Han kjenner dets vesen og dets gjerninger. Han ser på det med grenselos barmhjertighet, han har ikke isolert seg fra det men er tvert imot steget ned til det i dets smuss og elendighet og har sonet alt for å kunne gjøre det til sitt barn igjen.

Bo Giertz.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf. 136 a Bilforretning og verksted</p>	<p>Rolf A. Huseby KJØTTFORRETNING Tlf. Spydeberg 163 a</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120 Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler Egen avdeling for skotøy og manufaktur</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17 Tlf. Spydeberg 7</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring Tlf. 69, Spydeberg</p>	<p>Paul G. Lier Spydeberg — Salmakerverksted Divaner — Madrasser — Bilseter Seletøy m. m. Telefon 122 a</p>
<p>Spydeberg Manufaktur Anne Berg, tlf. 242. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Spydeberg Bakeri og Konditori anbefaler sin kafé og bakervarer. — Alle slags bestillinger mottas. — Tlf. 212</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset Tlf. 145, Spydeberg</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning Eensin, olje, gummi Reparasjonsverksted Tlf. 43</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning Spydeberg, tlf. 180</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning Spydeberg, tlf. 146</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted Karosserireparasjon — Dreing Tlf. Spydeberg 198</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen Gravmonument m. m. Tlf. 205</p>
<p>Arve Hauer Kolonialforretning, Spydeberg, tlf. 246</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brodr. Helle Tlf. 184, Spydeberg</p> <p>Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg</p>
<p>William Haaland Godheim, tlf. 7201. ASS. LANDHANDLERI.</p>	<p>Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231</p>